

Recordant el Mossèn Josep Mª Montfort

Un vespre d'octubre de 1979 mossèn Montfort va arribar a la Roca. No sabia massa bé on dirigir-se i l'atzar o la providència el va conduir a Can Roc. La Lola el va rebre i va pensar: ens ha arribat una bona persona i un gran rector. La Lola no s'equivocava i el Mossèn tampoc anava gens desorientat quan va anar a trucar la seva porta, ja que a Can Roc sempre hi va tenir uns amics.

Mossèn Josep Maria des de bon principi es va fer estimar per tothom. La rectoria era sempre plena de jovent, els uns hi anaven per fer teatre, els altres per aprendre a tocar la guitarra, per preparar les colònies o simplement per passar-hi l'estona. El Mossèn va tenir molt d'interès en conèixer a tothom i tant aviat els explicava un acudit i feia la rialleta amb ells com donava el seu parer sobre un tema que els preocupava en aquell moment. Així, el Mossèn va aconseguir que el consideréssim un més de nosaltres i nosaltres teníem la seguretat que ell seria a prop quan el necessitéssim. Era amic de petits i grans i tractava amb igual cordialitat als que anaven

sovint a l'església com als que no hi anaven mai. El seu caràcter franc, obert i independent, propi d'un home del Maresme, al principi va xocar una mica. I sembla ser que alguns no es van acostumar mai al fet que ell digués en cada moment el que pensava, (a vegades de manera fins i tot explosiva) i no volgues barrejar la religió amb la xafarderia. Pel que fa a la seva manera de fer les misses, crec que ningú no en tindrà res a dir, perquè la seva fe, sentit de l'humor, senzillesa i coneixement de la naturalesa humana, feia que els seus sermons fossin: inspitats, entenedors i amens.

Al 1993 es va posar malalt i el van ingressar a l'hospital. El vaig anar a veure diàriament i tenia molta il·lusió per curar-se i tornar a la Roca. Un matí ja tenia les maletes fetes i allà es varen acabar les seves il·lusions, al veure's traït i enganyat per un grup de bons amics.

Ha passat quatre anys a casa amb penes i treballs. Plorant moltes vegades i volent dissimular les seves penes amb una rialleta. Gràcies al grup de Céllecs va tenir un bon comiat,

tot i així les coses no van tornar a ser mai com abans. Darrerament es varen complir els seus desitjos. Va anar a Montserrat a despedir-se de la Verge. Allà els monjos em varen preguntar què li havia passat al Mossèn i jo els vaig respondre: no us ho puc explicar, perquè és tan fort el que li han fet, que no em creurieu. Al cap de poc temps va tornar a recaure i el vam dur a l'hospital, però tenia la il·lusió de morir a casa i així es va complir.

Els que vam ser els seus amics (nosaltres i molta més gent) sempre tindrem la sensació que no el vam apojar suficientment, perquè vam deixar que li fessin tant de mal. El mal és molt fàcil de fer però molt difícil de reparar.

La meua família i jo, que vam viure amb ell molt temps, estem agraïts per haver tingut l'oportunitat de compartir la casa amb un gran home que va dedicar la seva vida a Déu i al mateix temps estem desolats perquè la seva anada ens ha deixat un gran buit.

Pere Sala

Memòria d'en Josep M. Montfort

M'agrada avui poder dir unes paraules sobre Mn. Josep M. Montfort. Estic agraït a la revista Roquerols que m'ho permet fer aquí.

A Mn. Josep M. l'he tractat personalment en el darrer tram de la seva vida. A més a més he escoltat testimonis dels que l'han conegut aquí i arreu.

Vull expressar el que vaig comunicar al seu germà gran la darrera nit, quan acompanyàvem les últimes hores de vida del Mossèn entre nosaltres.

Per què Mossèn Josep M. ha calat

en el cor popular del nostre poble? Se'ns dubte perquè era infant en el sentit evangèlic i els infants estimen com els infants. És a dir, a tothom sense fer diferències. Estimant per igual als de "la colla petita" i als de "la colla gran". Era germà de tots.

La mort ens revela sempre la veritat més fonda de cada persona. El seu somriure clar, franc, entusiasta, ens feia descobrir en ell una persona molt humana i molt sensible a l'amistat.

En Josep M. tenia com un sisè sentit per defensar el que creia just i per cridar el que creia injust. Fos qui

fos. Hi ha aspectes d'ell, de la seva manera de ser, que em recorden alguna pàgina de l'evangeli...

Potser algú es sorprendrà quan dic de tot cor que, em queda la convicció, que tots dos ens vàrem estimar com a bons companys a qui Déu crida pels mateixos viarans... A reveure, Mossèn!

Gaietà de Casacoberta
Rector de Sant Sadurní
de la Roca del Vallès

FARMACIA
M.ª Concepció Rovirosa

- Fòrmules magistrals
- Homeopatia
- Plantes medicinals
- Dermofarmàcia

Rbla. Mestre Torrents, 23 - Tel. 842 28 50
08430 LA ROCA DEL VALLÈS

Llibreria i
Papereria

NATI

SERVEI DE FAX
FOTOCÒPIES EN COLOR

La Placeta, 18
Telèfon 842 21 91
LA ROCA DEL VALLÈS

CLINICA DENTAL

**IRANZO
DIAZ**

VISITES:
Dilluns a divendres
de 9 a 13 i de 16 a 20 h.
Dissabtes de 9 a 13 h.

Anselm Clavé, 66 · 1r
LA ROCA DEL VALLÈS
Tel. 842 26 24